

Collegial: Tidende

for

Danmark og Norge.

Med Kongeligt allernaadigst Privilegium.

Nr. 52. Den 27 December 1800.

Trykt i Kjøbenhavn hos Direktør Johan Frederik Schults.

Undertegnede ere Redaktører, Forlaggere og Udgivere af
denne Tidende:

Christian Knudsen. Peter Johan Monrad.
Cancellieskriver og Assessorer i det danske Cancellie.

Bekjendtgjørelse.

Til Betryggelse og Veiledning for de Søfarende til og fra lille Belt og Stederne paa den jydsk Ryst, vesten for Samsø, er foranstaltet, at Kirketaarnet paa Thunø, hvilket hidtil har været Somærke, er ikke alene bleven hvidtet og forhøiet, 10 Alen, hvorved det herefter vil sees paa en betydeligt længere Afstand end tilforn, og altsaa ved Peiling tidligere tjene til at undgaae de Grunde, som ere i Farvandet, men oven paa Taarnet er tillige bleven indrettet et Lampesyr, som begynder at brænde, den 1 Febr. 1801, efter de samme Regler som de øvrige Fyr paa Rigerens Kyster, nemlig fra Paaske til Mikelsdag een Time efter Solens Nedgang, indtil den igjen om Morgenens opgaaer, men fra Mikelsdag ti

Paa

Paaske en halv Time efter Solens Nedgang indtil dens
Opgang.

Kjøbenhavn,

i det vestindisk-guineiske Rente- og General-Toldkammer,
den 18 December 1800.

Malling. Frelsen.

Tönder Lund. Rosenstand Goiske. Oldenburg.
Stoud,

Kornerup, Fuldm.

Justitsfog.

Ved det 3die jydskke, i Aalborg garnisonerende, Infanteri-Regiment er Korporal Niels Berg, for begaaet Mord paa Korporal Friderich Böhm, bleven aktioneret, og Dommen udfalden derhen: at Delinquenten bør miste sin Hals, og hans Hoved sættes paa en Stage, samt hans Hovedblod, saavel som hans Jord, om han nogen af Delene eier, være forbrudt til den danske Krigs-Hospitalsskasse. Denne Dom er, efter det kongelige Generalitets- og Kommissariats-Kollegii, paa General-Auditørens Betænkning i Sagen grundede, Indstilling, under 12 d. M., bleven forsynet med Hs. Majestæts allerhøieste Stadfæstelse; dog saaledes, at Delinquentens Hoved ikke skal sættes paa en Stage, men nedgraves tilligemed Kroppen paa Retterstedet ved Natmandens Følk.

De vigtigste under denne Sag forekommende Omstændigheder ere følgende:

Misgjerningen, som blev foretaget den 21 September sidstleden, om Morgenens ved 9 Slet, har Delingventen strax tilstaaet, med den Forklaring: at han Dagen forhen havde fattet det Forsæt, at styde Bøhm, og at han paa Ulykkes-Dagen, uden at have haft i Sinde at skade andre, end Bøhm, bestemte sig til Mordet, saa at han om Morgenens ladede sit Gevæhr med Krudt og en i den Dræbtes Kammer forefunden Kugle, hvorpaa han satte Gevæhret i sit eget Kammer (der var i samme Huus oven over Bøhm), indtil foranmeldte Tid, da han, efterat have været i fredeligt Selskab med Bøhm $\frac{1}{2}$ Quarters Tid, tog Gevæhret ned og fra Bøhms Stue-Dør af affyrede det paa ham igjennem Ryggen, saasom han vendte den til Døren, og stod og læste i en Bog ved Vinduet.

Ved de holdte Forhører har man gjort sig megen Umag for at komme efter de Motiver, Delingventen kunde have haft til Mordet, siden det var notorisk, at han og den Dræbte vare saa gode Venner, at de endog havde sovet sammen Natten, før Mordet blev begaaet; men han har snart sagt, at han var vred paa den Dræbte, fordi denne havde vilst sig skjodesløs i at tilbagebringe nogle af Bergs Munderingsstykker, som han paa begges Vegne havde solgt eller pantsat, og hvis Savn Berg befrygtede vilde paadrage ham Straf; snart har han

foregivet, at Forestillingen af hans i Kjøbenhavn forhen hafte, og af ham besvangrede Kjøreste saaledes fulgte ham, at han ikke kunde sove, hvorfors han havde haft i Sinde at aflive sig selv.

Begge disse Foregivender ere for saavidt rigtige, at de angivne Munderingsstykker savnes, og at et Qvindemenneske har for Kjøbenhavns Hof og Stads-Ret erklæret, at hun havde haft Korporal Berg til Kjøreste, og af ham været besvangret; men at hun havde forladt ham, efterdi han var yderligt iilsindet.

Obduktions-Forretningen viser, at Skuddet, hvorved Bøhm blev dræbt, har været absolut dødelig, og til Misgjerningsmandens foregaaende Levnet hører, at han, som er af 24 Aars Alder, har i sit Fædreland, Sverrig, lært Handelen, derefter tjent som Foureer i Sverrig i 14 Maaneder, og som Under-Officeer staaet i dansk Tjeneste i henved 7 Aar, de sidste 7 Maaneder ved det 3die jydsk Infanteri-Regiment.

Forgivninger.

Ved Reskript, af 5 Juli 1775, til Stiftamtmanden over Aalborg Stift, er det bevilget, at Aalborg Kjøbsted udi 5 paa hinanden følgende Aar maatte have Frihed til, af alle, som indpasserede, at oppebære i Portene udi Bro-Penge:

For en Chæse eller Karosse med 4 til 6 Heste 4 Sk.

For en Postvogn " " " " " " " " 2 Sk.

For

For en Bonde eller Arbeidsvogn 1 Sk.
 Og for enhver Hest eller Fæhøved $\frac{1}{2}$ Sk.
 Hvilken Tilladelse derefter ved Reskripter i Aarene 1780,
 1785, 1790 og 1795 er forlangt paa 5 følgende Aar,
 saa at den ved indeværende Aars Ende udløber.

Da nu Kammereren i bemældte Aalborg har anholdt
 om, at Byen fremdeles maatte forundes Bevilling til
 at hæve disse Bropenge, paa Grund af, at de ere uund-
 værlige for den, til at bestride dens mange og store Bre-
 Udgifter, og for de Ydende ikke medføre nogen betydelig
 Byrde, saa er det, i Anledning deraf, ved Reskript til
 Stiftamtmanden over Aalborg Stift, under 19 d. M.,
 bevilget, at Aalborg By maa endnu i 5 Aar, fra næst-
 kommende Aars Begyndelse, oppebære de, samme, ved
 Reskriptet af 5 Juli 1775 og senere Bevillinger, til-
 staaede Bropenge.

Hs. Majestæt har, ved Resolution, af 19 Novbr.
 d. A., befalet: at Plakaten, af 21 Juni 1794, for-
 saavidt Holbeks Amt betræffer, nu skal sættes i Kraft,
 saaledes, at Amtmanden over bemældte Amt overtager
 Bestyrrelsen af Kjøbstederne, Rallundborg, Holbek, og
 Nykjøbing, imod at han, i Overensstemmelse med Pla-
 katen, af 13 Decbr. 1793, overdrager Skisternes Be-
 handling til de vedkommende Herredsfogder og konge-
 lige Birkedommere, af hvilke Skisterne herefter skal be-
 handles.

Hvilket ved en Plakat fra det danske Cancelli, under 24 d. M., er bekjendtgjort til Vedkommendes Efterretning.

Under 28 Novbr. d. A. er, igjennem det tyske Cancelli, udfærdiget en Forordning om tilkommende Egetesolks Tillysning og Vielse, for Hertugdømmene Schlesvig og Holsteen, Herstabet Pinneberg, Grevsfabet Rantzau og Staden Altona. Dens Indhold er i det Væsentlige følgende: Da Hs. Majestæt har fundet for godt, isteden for de hidtil, i denne Henseende, værende Foranstaltninger at lade udgaae en almindelig og eensformig Anordning, bekjendtgjør Allerhøiøstamme til dette Viemed efterfølgende Forfrister. § 1. Alle de Personer, som ville indtræde i Egetestand, skulle før Vielsen tillyses fra Prækestolen. § 2. En saadan Tillysning skeer i ethvert Tilfælde tre Gange, paa tre forskjellige paa hverandre følgende Søndage, med Angivelse af Begges fulde Navn, Stand, Bopæl og Haandtering, og, ved Enker, hendes forrige Mands Navn o. s. v. Ere deres Forældre bekjendte, nævnes ogsaa disse; men overhoved undgaaes alle blotte Titulaturer og med Sædeligheden forbundne Udmærkelser derved aldeles. § 3. Tillysningen skeer i Kirken i det Sogn, hvor Brud og Brudgom, paa den Tid da den forlanges, boe, tjene, eller have ellers deres ordentlige Ophold, og, naar saadant er forskjellige Sogne eller Parochier, i begge Kirker. § 4.

Der.

Dersom nogen Undersaat ei har opholdt sig eller tjent et fuldt Aar i det Sogn, hvor Tillysningen forlanges, maa han desuden lade sig tillyse i det Parochi, hvor dette sidst har været Tilfældet, og, i Mangel af et saadant Aars Ophold, i det Parochi, hvor han har hjemme. § 5. Eller ogsaa han maa, istedetfor denne sidste Tillysning, paa Vielsesstedet skaffe Øvrighedens Tilladelse dertil, hvilken, efter at Sagen er undersøgt og Omstændighederne befundne umistænkelige, maa meddeles ham mod hans aflæggende Ed, "at intet af det Ægteskabsløfte og overhoved ingen lovlig Hindring staaer hans Ægteskab iveien;" hvor derimod er nogen Mistanke, skal den, uden at tilstede ham til Edsaflæggelse, nægtes ham under Bestemmelse af det, som siden herom anføres. § 6. Med Udenlandske og Fremmede forholdes paa samme Maade, hvis de ei medbringe et ubetinget Tilladelsesbeviis fra deres udenlandske Øvrighed til det indgaaende Ægteskab, hvilket for Militære maa være udstedt af deres Chef. § 7. Efter den tredie Tillysning maa endnu bies en fuld Uge med Vielsen eller med Udstedelsen af det dertil fornødne Beviis, hvilket maa lyde saaledes: "at den tre Gange gjentagne Tillysning, paa det foreskrevne Sted, er skeet forordningsmessigt og uden paasulgt Indsigelse, og at heller ikke noget er den attesterende Præst bekjendt om noget andet Ægteskabsløfte af Kopulanderne. § 8. Der skal ei tages Hensyn paa nogen hos Præsten gjort Indsigelse længere end 4 Uger efter den sidste Proklamation,

naar

naar Indsigeren ei, i Forveien, tilveiebringer og tilstiller Præsten et Vielsen længere udsættende Inhibitorium fra Pvrigheden, og skulde Præsterne i ethvert Fald betyde de Indsigende saadant til Advarsel for dem. Ogsaa skal et saadant Inhibitorium, paa Modpartiets Forlangende, strax hæves, dersom ei, inden 3 Uger efter sammes Afgivelse, til dets Retfærdiggjørelse er udtaget Stevning for Retten. § 9. Vielserne foretages offentlig i Kirken og tilkomme den Præst, til hvis Parochi det ordentlige Vielsessted hører. § 10. Det ordentlige Vielsessted er der, hvor Bruden paa den Tid, da Vielsen forlanges, boer, tjener eller har ellers sit ordentlige Ophold. § 11. Men dersom Bruden udenfor det Sogn, hvortil dette Sted hører, har Forældre, Formyndere, Godskende, eller hendes Forældres eller Bedsteforældres Godskende, og Brylluppet holdes hos dem; eller, dersom Kopulanderne holde deres Bryllup paa det Sted, hvor deres tilkommende Bolig er, hvilken de strax drage ind i, og hvor Brudgommen allerede boer: saa retter det ordentlige Vielsessted sig efter Bryllupsstedet. § 12. De til en Garnison Henhørende Vielse (Landrefruterne, som have Orlov, undtagne) tilkommer, tilligemed saadanne Personers Tillysning (kun at Bruden altid paa behørigt Sted maa tillyses) Garnisonspræsten, der overdrager de fra Garnisonsstedet fjernede Frimænds Trolovelse og Vielse, mod Betaling af de der brugelige Afgifter, til Præsten paa det for dem bequemmere Sted.

§ 13. Naar der ved et Regiment er ansat en Feldpræst, har det sig paa samme Maade med ham, i Henseende til de til Regimentet Henhørende.

(Fortsættelsen følger.)

Blandede Efterretninger.

Ved kongelig Resolution, af 10 Decbr. d. A., er det bevilget, at raae Materialier og de Redskaber, som til Skriftstøberi behøves, nemlig Bly, Antimonium, Zink, Støbe-Instrumenter, Smeltepander, Matriser og Staalstempler, samt gamle forslidte Typer, saavidt Bogstaverne ere sammenblandede, og Toldvæsenet kan skjønne, at de ere ubrugelige som Typer, maae, indtil videre, indgaae toldfrie, mod Skriftstøberes Forsikkring paa Tro og Love om Anvendelsen deraf alene til Skriftstøberi.

Ligesom det er overensstemmende med denne Tidendes Plan at meddele statistiske Efterretninger og derved bidrage til den fornødne Kundskab om Fædrelandet og dets Indretninger, saaledes anseer man det og for Pligt, i Følge det Læserne engang givne Løfte, at benytte enhver, til denne Hensigts Opnaaelse, passende Beretning. Med Hensyn hertil have Udgiverne troet, ikke at burde tilbageholde følgende dem meddeelte Efterretning om en Egn i Sjælland, som formedelt dens betydelige Fabrikker er en af de vigtigste Landet har at fremvise.

I Sjaælands nordvestlige Deel findes en Strækning Land, som, formedelsk de der foresaldne Naturbegebenheder, formedelsk sin Beliggenhed, og deraf, i de senere Tider, gjorde Brug, er meget mærkværdig og dog saare lidet bekjendt.

Beskynderligt er det, at den Tidsalder's Mennesker, som oplevede de saa mærkværdige Forandringer, ikke have søgt at give mindste Underretning derom til Esterlægten. Vel er denne Tidsalder noget skjærn, men den gaaer dog ikke saa langt tilbage, da alt laae i Mørke. Smidler-tid, da endnu vigtigere Ting fra de Tider af ere blevne ubemærkede og forglemte *), saa har man intet andet tilbage, end at beklage Historiens Taushed og stræbe, at ikke opvække den samme Følelse hos vore Esterkommere, som vi nu fornemme ved Savnet af den fornødne Oplysning.

At redde derfor fra Forglemmelsen det, som endnu kan reddes, om endog intet andet haves at bygge paa end Traditioner, det synes at være Pligt; og hvor mange Esterretninger have vi ikke, som ei have nogen anden Grund for sig?

Læserne ville da tillade, at den første Afdeling heraf er sammendraget af mundtlige Esterretninger, sammenlignede med det Lokale, og deraf ubledet rimelig Vis-hed;

*) F. Ex. Vinland og det gamle Grønland, hvilket sidste i Dronning Margrethes Tid var vigtigt for Danmark, men siden blev aldeles glemt og tabt.

hed; hvorimod den sidste Afdeling, som nærmer sig vor Tids-Alder, ja for det meste indeholder Begivenheder, der ere forefaldne i vor Tid, ene grunde sig paa virkelige Tildragelser.

Det Land her tales om, er den Halvs Halsnæs, imellem Kattegattet og Isefjorden med dertil stødende Egne, Flyvesandet og Frederiksværk.

Halsnæs selv har, efter al Rimelighed, i Oldtiden været en Ø, forsynet mod Isefjordens Indløb med Sanddyner, hvilke omsider ere blevne landfaste, og endnu, den Dag i Dag er, kaldes: Halsæerne. Om disse nogenfinde før eller siden den Tid have været beboede, vides ikke; de bleve brugte af de tilstødende Byer som Overdrev; men nu er Overdrevet blevet deelt iblandt Folk, som nytte og bruge samme.

At Halsen, siden Halsnæs, i de Tider da enhver Høvding troede sig uafhængig af enhver anden, har været særskilt og ført Krig med sine Naboer, bevise de mangfoldige Gravhøie, som endnu ere tilovers baade her og i Nabolauget; Ellinge, som, indtil for kort siden, har været en Gaard, men i de senere Tider er forvandlet til en By, maa sikkert, formedelsf sammes Beliggenhed ved Isefjorden, og der endnu værende Skov, have været Hovdingens Eade. I Byen Torplille findes, indtil denne Tid, en Bondeggaard, som har dobbelt Hartkorn mod de andre, den kaldes endnu Kongsgaard, og dens

Be.

Beliggenhed, ligesom den i Nærheden af Byen beliggende Skov, gjør samme meget behagelig.

De dertil stødende Byer have Navne, liig dem paa Amager: Sommerup, Ullerup og Torpmagle; og paa Ullerupsmarker findes Benævnelser af Dyvekes Agre og Dyvekes Stykker. Skulde man heraf ikke med Føie kunne slutte, at de Folk, som boede paa Amager til den Tid, da Hollænderne, formedelsf deres større Kundskab med at dyrke Hauge-Urter, der bleve bosatte, for endeele ere henslyttede til disse Egne, hvor de have givet de af ny opbygte Byer de samme Navne, som de havde, hvilke de forlode?

At Dyveke, eller rettere sagt Sigbrit, som formaaede saa meget i den Tid, har draget Omsorg for disse nye boesatte, eller udvirket sig Tilladelse dertil, eller og, at Kong Christlan den Anden til den Tid har givet hende den Egns Indkomster med nogle Jorder, hvorfra ovenanførte Benævnelser ere forplantede til Esterlægten, synes ikke utroligt.

Man vil maafee spørge: hvortil nytte disse i sig selv ubetydelige Esterretninger? Efter det Formaal denne Afhandling har, synes de at henhøre til det Hele, og de ville maafee engang kunne tjene Historikeren til at opløse en Gaade, som han maatte finde.

Ligesom man hertil har hjulpet sig frem med Gissninger, ligesaa gaaer det endnu videre.

Ved den søndre Strand af Arrøse findes endnu

syn-

synlige Fæstningsværker, nemlig en bred Grav, rundt om en kunstig Forhøining, hvilken Grav siden er tilvokset og bleven til en Tørvemose, men som endnu kan sees at have været en Fæstnings Grav. End videre findes en liden Forhøining eller lav Bold, omtrent som en Fausse bray ved en regulær Fæstning, og dernæst Høien selv, hvorpaa en Bygning har staaet, som endnu kan skjønnes af de mange Muursteens-Stumper der findes, men om saa Klar vel aldeles ikke videre vil være synlige, da Høien er falden i en gammel, men meget vindstibelig, Mands Lod, som driver samme til stor Fordeel.

I Nord af denne Høi, tæt ved Arrasø Strandbred, har der staaet et rundt Taarn, hvis Grund i de sidste Klar er bleven opryddet, og Kampestenene brugte til Steengjerder og Hegn for Skov og Jorder. Stedet kaldes Dronning Margrethes Slot, og ved Siden af er en mere planeret og lidet større Forhøining, Lade-gaardspladsen, som ved foromtalte Fæstningsgrav, nu Mose, er skilt fra Slots høien.

(Fortsættelsen følger.)

Under 15 d. M. har Hs. Majestæt allernaadigst tilladt: at Regjeringen i Gatin maa henvise de Skibe, der af samme ansees pestbefængte og afvises fra Beseren til Christiansand, for der at holde Quarantæne, dog un-

der

der det Vilkaar, at de Høistkommanderende paa Skibene, naar de afvises, betydes, at de, under haard Straf, i Efterladenheds Tilfælde, fra Henviisningens Dieblif, skal føre deres Nations Flag i Sjouu fra Fortoppen.

Pedige Embeder.

Under det danske Cancellie: Bedøens Sogne, kald i Trondhjems Stift, 477 Rdlr.: Saltens Sorensfriveri i Nordlands Amt, hvoraf svares 150 Rdlrs. Pension.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 24 Decbr. er Sorensfriveren over Saltens Sorensfriveri i Nordlands Amt, E. de Knagenhielm, efter Ansøgning, i Naade entlediget med Pension.

Under det tydske Cancellie: Den 19 Decbr. er B. Bahnsen beskikket til Kantor ved Michaells Kirke i Schlesvig.

Under Generalitetet: Den 19 December er Prem.-Lieutenant v. Mylius af det første jydsk og Sec. Lieutenant v. Holck af det bergenhussiske Infanteri-Regiment forundte resp. Kapitains og Premier-Lieutenants Karakter; Sec. Lieutenant v. Jelsstrup beskikket til Prem.

Lieu-

Lieutenant, og Fændrik v. Andrea til Sec. Lieutenant i det 3die jydſke Infanteri-Regiment; Sec. Lieutenant v. Hesselberg til Premier-Lieutenant, og Fændrik v. Jensen til Sec. Lieutenant ved de Nationale, ſamt Fændrik à la ſuite v. Arnegaard til virkelig Fændrik i det første aggershuſiſke Infanteri-Regiment. Fra Landkadet-Kompagniet afgaae, til 1 Jan. næſtkommende, følgende Korporaler og Kadetter, der ere anſatte ſom Fændrikker i efterbenævnte Regimenter og Korps, nemlig Korporalerne: C. H. v. Sommer ved Prinds Frederiks, H. v. Holm ved Kongens Regiment, og Kadetterne: C. F. M. v. Friis ved Marine-Korpsen, A. F. M. v. Schow ved det danſke Liv-Regiment, S. J. v. Heſt ved den 2den ſjælandſke Bataillon let Infanteri, C. E. J. v. Trepka ved det norſke Liv-Regiment, E. v. Thalbiſker ved det ſjælandſke Jæger-Korps. Derimod ere ved bemældte Kompagni Kadetterne v. Wærnschiold og v. Dreyer udnævnte til Korporaler ved ſamme; A. A. v. Varner, H. W. v. Jackeln og P. W. v. Schrader til virkelige Kadetter, og J. E. v. Haſſner og J. J. v. Heinen til Koſtkadetter. Samme Datum ere Kornetterne à la ſuite v. Roſenørn og v. Wandel af det jydſke, og v. Vardenſleth af det ſyeniſke Regiment lette Dragoner, udnævnte til virkelige Kornetter, og Fændrik de Fine forſat fra det første jydſke Infanteri-Regiment til den 1ſte ſjælandſke Bataillon let Infanteri.

Under Rentekammeret: Den 17 Decbr. efs følgende udnævnte til Skovfogder paa efterskrevne Steder: Forsterspektant F. Westphalen i Ahrensboeck Amt; Forsterspektant Møller til 2den Skovfoged i det første Hederider-Distrikt under Herfabet Pinneberg; Skovfogden i Bargaard, N. Kiær, i Haderslev Amt, og Jæger E. Hundewatt i hans Sted i Bargaard; Skovfogden i Haudewittholz, Jürgensen, i Sigum, under det Glücksborgske, og Jæger F. C. Kay i hans Sted i Haudewittholz; Jæger Jaspersen i Silberstedt under Gottorf Amt.

Under Admiralitetet: Den 24 December er Vice-Admiral F. C. Raas avanceret til virkelig Admiral; Kontre-Admiral J. B. Bleugel til Vice-Admiral; Kommandør N. H. Tender til Kontre-Admiral; Kommandør-Kapitainerne J. O. Fischer og J. Bille til Kommandører; Kapitainerne J. C. Krieger, H. C. Brøer; P. Niégelsen og O. v. Obens til Kommandør-Kapitainer; Kapitain-Lieutenanterne H. H. Koefoed, P. G. v. Thun, H. Lemming, A. de Thurah, F. C. Møhsfeldt, P. Selmer og E. Høyer til Kapitainer; Premier-Lieutenanterne H. S. Gerner, J. Johansen, B. de Fontenay, P. Schulz og N. S. Akeleye til Kapitain-Lieutenanter, og Kadetterne H. S. Dorn, E. Lorck og E. F. Bleugel til Second-Lieutenanter.

Trykfeil.

Side 813. L. 14. Lietemanterne, læs: Lieutenanterne.

Zetlitz - 14.
Heiberg - 15.
Heltberg - 64.
Sölnen - 79.
Heben - 79.
Thaulow - 127.
Houint - 127.
Rein - 143.
Gamborg - 143.
Blütechen - 143.
Knüden - 143. 222.
Finkenhausen - 174.
Nysom - 191.
Arntzen - 240.
Kaurin - 240.
Bergendal - 245.
Stephanen - 255.
Wesfel - 270.
Teilmann - 270.
Willümpen - 320.
Samsing - 340.
Mottfeldt - 333.
Undahl - 349.
Aabel - 350.

Tengin - 350. 592.
Lund - 350.
Holst - 350.
Grünen - 367.
Hannestad - 367.
Stümitz - 414.
Heiendahl - 415.
Brüll - 447.
Westermaldt - 463.
Birkeland - 526.
Rodtritt - 526.
Johnson - 638.
Dahl - 638.
Lind - 638.
Onale - 688.
Tüel - 703.
Krog - 735.
Arentz - 735.

